

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΝΔΟΞΟΥ ΝΕΟΜΑΡΤΥΡΟΣ

ΧΡΗΣΤΟΥ

ΤΟΥ ΚΗΠΟΥΡΟΥ

Ἡ μνήμη αὐτοῦ τελεῖται τῇ 1Β΄ Φεβρουαρίου.

Ποίημα Δρος Χαραλάμπους Μ. Μπούσια.

ΕΝ ΤΩ ΜΙΚΡΩ ΕΣΠΕΡΙΩ

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν εἰς τὸ " Κύριε ἐκέκραξα " ἱστῶμεν στίχους δ' καὶ ψάλλομεν τὰ ἐξῆς Προσόμοια.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τῆς Ἰλλυρίας τὸ θρέμμα
τὸ ἱερώτατον
καὶ νεοάθλων πάντων
τὸ πανεύοισμον ἴον
τιμήσωμεν ἐν ὕμνοις θεοπρεπῶς,
Χρῆστον τὸν ἀξιάγαστον
τὰς γὰρ παγίδας ἐπάτησε τῶν ἐχθρῶν
τοῦ Χριστοῦ ἰσχυρῆ πίστεως.

Τὴν τοῦ Σταυροῦ πανοπλίαν
ἀμφιεσάμενος
ὀφρῦν ἐκγόνων Ἄγαθ
ἐπηρομένην καθεῖλες
διὸ καὶ τῷ στεφάνῳ τῶν ἀθλητῶν
ὁ Χριστὸς ἐστεφάνωσε
σέ, νεομάρτυς τῆς πίστεως εὐκλεές,
Χρῆστε. ὄντως τρισυμακάριστε.

Τῆς τοῦ Χριστοῦ σε ἀγάπης
οὐδεὶς ἐχώρισεν
οὐ τιμωρίας ξύλον.
οὐδὲ τμησίς ἀύχενος
ἀδούλωτον γὰρ σθένος σοῦ τῆς ψυχῆς.
Χρῆστε. πίστεως πρόβολε.
ἐπιδεικνύων ὑπέμεινας καρτερῶς
τοῦ σαρκίου πᾶσαν βάσανον.

Πρὸ μισοχρίστου τυράννου
ἀνόμου βήματος
ἐν Κωνσταντινουπόλει
ὠμολόγησας χαίρων
τὸ ὄνομα τὸ θεῖον τοῦ Ἰησοῦ
καὶ ἰδίῳ ἐφοίνιξας
αἱμάτων ρεῖθροις τὰς ῥύμας αὐτῆς, στερόρε
Χρῆστε, πάντιμε νεόαθλε.

Δόξα. Ἦχος β΄.

Τὸν πρότερον μὲν διαλαλοῦντα ἐν ῥύμαις τῆς Βασιλίδος
ὀπώρας καὶ κηπευτικὰ πρὸς ὄνησιν προϊόντα,
ὑστερον δὲ πρὸ τῶν Ἄγαρ ἐκγόνων
τὸ ὑπὲρ πᾶν τοῦ Κυρίου ὄνομα,
Χρῆστον, τὸν κλεινὸν νεομάρτυρα, οἱ πιστοί, εὐφημήσωμεν·
οὗτος γὰρ στερόρῳς ἐλέγξας τὸ ψεῦδος
καὶ τὴν πλάνην μειώσας
τῷ ἀνόμων ξίφει τὸν αὐτοῦ ὑπέκλινεν ἀχένα·
καὶ νῦν τῆς ἀτελευτήτου δόξης στέφανον δεξάμενος
στεφηφόρος παρίσταται πρὸ τοῦ θρόνου τοῦ ἀγωνοθέτου Κυρίου,
Ὡς ἐκτενῶς πρεσβεύει ὑπὲρ τῶν πίστει
καὶ πόθῳ τιμώντων ἐν ἄσμοισιν
αὐτοῦ μνήμην τὴν σεπτὴν καὶ ἀεισέβαστον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς σὲ ἀνατίθημι...

Ἀπόστιχα. Ἦχος β΄. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Χρῆστον τὸν κηπουρόν,
ἐν Κωνσταντινουπόλει
τιμηθέντα τὸν ἀχένα
διὰ Χριστοῦ τὴν πίστιν
ἀξίως εὐφημήσωμεν.

Στίχος. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει καὶ ὡσεὶ κέδρος ἢ ἐν τῷ Λιβάνῳ
πληθυνθήσεται.

Μάρτυς νεοφανές,
νευρούμενος ἰσχύϊ
τοῦ Ζωοδότου, Χρῆστε.
ἀπίστων τῇ μαχαίρᾳ
ὑπέκλινας τὴν κάραν σου.

Στίχος. Πεφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου ἐν αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν.

Κλέισμα νεαυγῶν
τῆς πίστεως μαρτύρων.
ὡς πρόβατον ἐσφάγης

διὰ Κυρίου, Χρηστε,
τὴν πίστιν τὴν ἀμώμητον.

Δόξα. Τριαδικόν.

Φύσιν Τριαδικήν,
Πατέρα σὺν τῷ Λόγῳ
καὶ Πνεύματι τῷ θείῳ,
δοξάζομεν ἀπαύστως
τὴν ἀναρχον Θεότητα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Κήπων τῶν οὐρανῶν
ἀνάδειξον σοὺς δούλους,
Παρθένε, κληρονόμους
τοῦ νεοάθλου Χρήστου,
τοῦ κηπουροῦ, δεήσεσι.

Νῦν ἀπολύεις... Τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ τοῦ Μεγάλου Ἐσπερινοῦ καὶ Ἀπόλυσις.

.....

ΕΝ Τῷ ΜΕΓΑΛῶ ΕΣΠΕΡΙΝῶ

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν τὸ "Μακάριος ἀνήρ", εἰς δὲ τὸ "Κύριε ἐκέκραξα"
ἰστώμεν στίχους στ' καὶ ψάλλομεν τὰ ἐξῆς Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσι.

Ὡς ἀμνὸς ἐθελόθυτος
καὶ πανάμωμον σφάγιον
τῷ δημίου ξίφει σὴν κάραν ἔκλινας
καὶ ταῖς ῥοαῖς τῶν αἱμάτων σου
Κωνσταντινουπόλεως
ἐπορφύρωσας τὴν γῆν,
κηπουρὸ ἀθλοφόρητε,
Χρηστε πάντιμε.
ὁ ἐν χρόνοις δουλείας δυσχειμέροις
τοῦ Χριστοῦ ὁμολογήσας
τρανώς τὸ ἅγιον ὄνομα.

Εὐωδέστατον λείριον.
γεωργία τῆς πίστεως
νοητῶς ἐβλάστησας, Χρηστε ἔνδοξε.
ἐν Ἰλλυρία καὶ πόνοις σου
ἀρίστης ἀθλήσεως
Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ

εὐωδίασας, ἄλκιμε,
 θείῳ Πνεύματι
 διὰ τοῦτο τελοῦντές σου τὴν μνήμην
 τὴν λαμπρὰν δοξολογοῦμεν
 τὸν σὲ ἀξίως δοξάσαντα.

Ἐκτμηθεῖς τὸν αὐχένα σου
 ἐναπέτεμες φρύαγμα
 τῆς ἀπάτης, Χρῆστε, στερόε νεόαθλε,
 καὶ ταῖς ῥοαῖς τῶν αἱμάτων σου
 διάνοιαν ἤρδευσας
 τῶν πιστῶν φέρειν καρπὸν
 τῆς ἀγάπης τοῦ Κτίσαντος
 καὶ οὐράνιον
 πόθον καρποφορεῖν τῇ χάριτί σου
 καὶ λαμπρῶς σε μακαρίζειν
 ὡς εὐσταλῆ νεομάρτυρα.

Πίστιν τὴν παναμώμητον
 πρὸς Χριστὸν τὸν Θεάνθρωπον
 στόματι λαμπρῷ σου τρανῶς ἐκήρυξας
 πρὸ ἀσεβούντων τοῦ βήματος
 μὴ πτήξας, αἰδίμε,
 τὴν μανίαν καὶ ὀργὴν
 τὴν αὐτοῦ, Χρῆστε ἄριστε
 ἀθλοφόρητε,
 ἀλλ' ὑπέμεινας τμησιν σοῦ αὐχένος
 καὶ ἰσότιμος τῶν πάλαι
 ὄφθης μαρτύρων τῆς πίστεως.

Ἐπὶ ξύλου σου πρόσδεσιν
 καὶ πληγὰς τὰς τοῦ σώματος
 ἐν εἰρκατῇ ὑπέμεινας καρτερώτατα
 ὡς ἄλλου πάσχοντος, ἅγιε,
 δυνάμει τῆς χάριτος
 τοῦ Θεοῦ καὶ κεφαλῆν
 ἐκτμηθεῖς τὴν σὴν πάντιμον
 πρὸς οὐράνια,
 Χρῆστε μάρτυς, ἀνέδραμες καὶ δήμοις
 ἀθλητῶν συνηριθμήθης
 τῶν ἀπ' αἰῶνος, μακάριε.

Δεῦτε, πάντες, τιμήσωμεν
 κηπουρὸν τὸν πανένδοξον
 κήπους τὸν λιπόντα ταχὺ τῆς Πόλεως
 τοῦ Κωνσταντίνου καὶ ἄσμενον
 δραμόντα πρὸς ἔνδροσον
 κῆπον θείας χαρμονῆς
 δι' ἀρίστης ἀθλήσεως

καὶ λαμπρότητος
αἰδίου ἐν χρόνοις τοῖς ἐσχάτοις,
Χρῆστον, σέμνωμα μαρτύρων
Χριστοῦ τὸ νέον τῆς πίστεως.

Δόξα. Ἦχος πλ. β΄.

Ἄγων τὸ τεσσαρακοστὸν τῆς ἡλικίας σου ἔτος, ἀξιάγαστε,
Χριστὸν ὡμολόγησας ἐνώπιον χριστομάχων ἐκγόνων τῆς Ἄγαθης
καὶ ὡς ἱερεῖον λογικὸν καὶ ὀλοκάρπωμα θεῖον
σεαυτὸν Χριστῷ προσήγαγες, Χρῆστε νεόαθλε·
καταλιπὼν οὖν τοὺς κήπους τῆς Κωνσταντινουπόλεως
ἀνέδραμες ἀπολαῦσαι τῶν κήπων τῆς οὐρανόθεν ὠραιότητος,
ἐνθα Χριστῷ πρεσβεύεις καὶ ἡμᾶς καταξιῶσαι αὐτῆς τρυφήσαι
τοὺς τελούντας ἐν ὑμῖνοις τὴν πανσέβαστον μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τίς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένε,...

Εἵσοδος. Φῶς ἱλαρόν. Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. μγ΄ 9 - 14)

Τάδε λέγει Κύριος Πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἅμα καὶ συναχθήσονται
ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν. Τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα ἐν αὐτοῖς; Ἡ τὰ ἐξ ἀρχῆς τίς ἀκουστὰ
ποιήσει ὑμῖν; Ἀγαγέτωσαν τοὺς μάρτυρας αὐτῶν καὶ δικαιωθήτωσαν καὶ
εἰπάτωσαν ἀληθῆ. Γίνεσθέ μοι μάρτυρες καὶ ἐγὼ μάρτυς Κύριος ὁ Θεὸς καὶ ὁ
Παῖς, ὃν ἐξελεξάμην· ἵνα γνῶτε καὶ πιστεύσητε καὶ συνῆτε ὅτι ἐγὼ εἰμι.
Ἐμπροσθέν μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος Θεὸς καὶ μετ' ἐμὲ οὐκ ἔσται. Ἐγὼ εἰμι ὁ
Θεὸς καὶ οὐκ ἔστι πάρεξ ἐμοῦ ὁ σῶζων. Ἐγὼ ἀνήγγειλα καὶ ἔσωσα, ὠνεΐδισα
καὶ οὐκ ἦν ἐν ὑμῖν ἀλλότριος. Ὑμεῖς ἐμοὶ μάρτυρες καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός· ὅτι
ἀπ' ἀρχῆς ἐγὼ εἰμι καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου ἐξαιρούμενος. Ποιήσω
καὶ τίς ἀποστρέψει αὐτό; Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ λυτρούμενος ἡμᾶς, ὁ
Ἅγιος Ἰσραὴλ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. ε΄ 15 - στ΄ 3)

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν καὶ ἡ φροντίς αὐτῶν
παρὰ Ὑψίστω. Διὰ τοῦτο λήφονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπειᾶς καὶ τὸ
διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου. ὅτι τῇ δεξιᾷ σκεπάσει αὐτοὺς καὶ τῷ
βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήψεται πανοπλίαν τὸν ζῆλον αὐτοῦ καὶ
ὀπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν· ἐνδύσεται θώρακα δικαιοσύνης καὶ
περιθήσεται κόρυθα κρίσιν ἀνυπόκριτον· λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον
ὁσιότητα. ὀξυνεὶ δὲ ἀπότομον ὄργην εἰς ῥομφαίαν. συνεκπολεμήσει δὲ αὐτῷ ὁ
κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονας. Πορεύσονται εὐστοχοὶ βολίδες ἀστραπῶν καὶ ὡς
ἀπὸ εὐκινκλου τόξου τῶν νεφῶν ἐπὶ σκοπὴν ἀλοῦνται καὶ ἐκ πετροβόλου

θυμοῦ πλήρεις ῥιθήσονται χάλαζαι. Ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης, ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως. Ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως καὶ ὡς λαΐλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς. Καὶ ἐρημώσῃ πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν, βασιλεῖς καὶ σύνετε· μάθετε, δικασταὶ περᾶτων γῆς. Ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν· ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

Σοφίας Σειρὰχ τὸ Ἀνάγνωσμα.
(Κεφ. β' 1 - 11)

Τέκνον, εἰ προσέρχῃ δουλεύειν Κυρίῳ Θεῷ, ἐτοίμασον τὴν ψυχὴν σου εἰς πειρασμὸν εὐθνον τὴν καρδίαν σου καὶ καρτέρησον καὶ μὴ σπεύσης ἐν καιρῷ ἐπαγωγῆς κολλήθητι αὐτῷ καὶ μὴ ἀποστῆς, ἵνα αὐξηθῆς ἐπ' ἐσχάτων σου. Πᾶν ὃ ἐὰν ἐπαχθῇ σοι, δέξαι καὶ ἐν ἀλλάγμασι ταπεινώσεώς σου μακροθύμησον· ὅτι ἐν πυρὶ δοκιμάζεται χρυσὸς καὶ ἄνθρωποι δεκτοὶ ἐν καμίνῳ ταπεινώσεως. Πίστευσον αὐτῷ καὶ ἀντιλήψεται σου· εὐθνον τὰς ὁδοὺς σου καὶ ἔλπισον ἐπ' αὐτόν. Οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον ἀναμείνατε τὸ ἔλεος αὐτοῦ καὶ μὴ ἐκκλίνητε, ἵνα μὴ πέσητε. Οἱ φοβούμενοι Κύριον πιστεύσατε αὐτῷ καὶ οὐ μὴ πταισῇ ὁ μισθὸς ὑμῶν. Οἱ φοβούμενοι Κύριον ἐλπίσατε εἰς ἀγαθὰ καὶ εἰς εὐφροσύνην αἰῶνος καὶ ἐλέους. Ἐμβλέψατε εἰς ἀρχαίας γενεὰς καὶ ἴδετε· τίς ἐνεπίστευσε τῷ Κυρίῳ καὶ κατησχύνθη; ἢ τίς ἐνέμεινε τῷ φόβῳ αὐτοῦ καὶ ἐγκατελείφθη; ἢ τίς ἐπεκαλέσατο αὐτόν καὶ ὑπερείδεν αὐτόν; διότι οἰκτίρων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος καὶ ἀφίησιν ἁμαρτίας καὶ σφῆζει ἐν καιρῷ θλίψεως.

Εἰς τὴν Λίθην

Ἰδιόμελα.

Ἦχος α'.

Εὐφραίνεται ἐνθέως ἡ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία
καυχωμένη τῇ παρῴρησίᾳ σου
καὶ τῇ ἀθλητικῇ σου εὐκληρίᾳ,
Χρῆστε, νεομάρτυς πανάριστε·
στερῶς γὰρ ἀγωνισάμενος
ὑπὲρ τοῦ σεπτοῦ ὀνόματος τοῦ παναγάθου Θεοῦ
οὐρανίων ἐπάθλων ἔτυχες
τῶν μὴ φθειρομένων, καρτερόψυχε·
αὐτῶν καὶ ἡμᾶς ἀξίωσον
τῶν ἐκτελούντων ἐν πίστει τὴν φωτοφόρον μνήμην σου
καὶ αἰτουμένων τὰς ἀόκνους
πρὸς τὸν εὐίλατον Χριστὸν πρεσβείας σου.

Ἦχος β'.

Εὐπρεπῶς ἐνδεδυμένος τὸν χιτῶνα τῆς πίστεως
ἀνδρειοτάτῃ ψυχῇ τὸ σκάμμα ὑπῆλθες τῆς ἀθλήσεως
ἐν Κωνσταντινουπόλει. Χρῆστε παιμικάριστε·
καταλατῶν γὰρ τὸν εὐπρεπισμὸν καὶ καλλιέργειαν τῶν κήπων

οὐρανίων κήπων ἐπεθύμησας κληρονόμος γενέσθαι,
ἐνθα εὐφραιομένων ἢ κατοικία·
καλῶς οὖν ἀγωνισάμενος
καὶ τμησιν τοῦ ἀυχένος σου καρτερῶς ὑπομείνας
ἐπέτυχες τοῦ ἐφετοῦ
καὶ μεσίτης ἡμῶν γέγονας πρὸς Κύριον θερμότατος.

Ἦχος γ΄.

Ὁλικῇ ἐφέσει προκρίνας ὑπὲρ Χριστοῦ ἀποθανεῖν
τὴν ἐν σοὶ οἰκοῦσαν ψυχικὴν λαμπρότητα
πᾶσιν ὑπέδειξας, Χρηστε νεόαθλε·
διὸ οὐδόλως ἐκάμφθης
ἐν εἰρκτῇ συγκλειόμενος,
τῷ τῆς τιμωρίας ξύλῳ προσδεόμενος
καὶ σφοδρῶς χερσὶν ἀνόμων μαστιζόμενος
τῆς πηγῆς οὖν νῦν ἀπολαύων τῶν ἀγαθῶν
δρόσισον καὶ ἡμᾶς θερμῶν πρεσβειῶν σου ῥανίσαι
πρὸς τὸν φιλόανθρωπον καὶ ἐλεήμονα Κύριον.

Ἦχος δ΄.

Τῷ πυρὶ τῆς θείας ἀγάπης ὄλος ἀναφλεχθεὶς
σεαυτὸν ἠρνήσω
καὶ πρὸς ἀθλήσεως σκάμματα ἐχώρησας προθύμως
ἀνευδότη φρονήματι, στερῶρόφρον ἄγιε·
εὐθαρσῶς γὰρ καταισχύνας
τῆς ἀπάτης τὸ φρύαγμα
καὶ ὑπερφρονήσας ἐπαγγελιῶν σφαλλομένων
Χριστὸν ὡμολόγησας
ὅθεν δοξάζων τοὺς ἀγῶνάς σου
ὁ δίκαιος ἀγωνοθέτης Χριστὸς
χαρᾶς αἰδίου σε ἠξίωσε, Χρηστε πάντιμε,
ἦς καὶ ἡμᾶς τυχεῖν ἀξιώσον πρεσβείαις σου.

Δόξα. Ὁ αὐτός.

Τὸν ἐν ἐσχάτοις ἔτεσι τῆς εὐσεβείας ἐκφαίνοντα τὴν δύναμιν
καὶ Χριστοῦ τὴν Ἐκκλησίαν ποτίσαντα ἰδίοις αἱμάτων χεύμασι,
Χρηστον, τὸν κηπουρὸν, οἱ πιστοί, ἀξιοχρέως τιμήσωμεν·
οὗτος γὰρ ὡς δένδρον εὐθαλέστατον
ὁπώρας εὐχύμους ἐκαρποφόρησεν
οὐχὶ πρὸς ὄνησιν, ἀλλὰ πρὸς ζωὴν τὴν αἰώνιον
καὶ νῦν λειμῶνος τοῦ οὐρανοῦ κληρονόμος πέλων
καὶ σὺν τοῖς πάλαι ἀθλήσασιν Ἁγίοις χαίρων
Χριστῷ πρεσβεύει ὑπὲρ τῶν πίστει τιμώντων
αὐτοῦ τὴν μακαρίαν καὶ πολυσέβαστον ἄθλησιν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐκ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους σου φύλαττε,...

Εἰς τὸν Στίχον. Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. α' Χαίροις, ἀσκητικῶν.

Χαίροις, νεομαρτύρων φανέ,
ὁ καταυγάσας ἀριστείας ἀκτίσι σου
καὶ θείου σου μαρτυρίου
μαρμαρυγαῖς εὐσεβῶν,
στεφανίτα Χρῆστε,
τὰ συστήματα
Χριστοῦ γὰρ τὸ ὄνομα
τὸ σεπτὸν ὠμολόγησας
πρὸ τῶν ἀνόμων
Ἄγαρ τέκνων τοῦ βήματος
καὶ ἐνήθλησας
στερρότάτῳ φρονήματι·
ὄθεν τὴν μακαρίαν σου
αὐχένος ἀπότμησιν
δοξολογοῦντες ὡς πρέσβυν
σὲ πρὸς Θεὸν προβαλλόμεθα
ἀεὶ δυσωποῦντα
ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι
τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχος. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει καὶ ὡσεὶ κέδρος ἢ ἐν τῷ Λιβάνῳ
πληθυνθήσεται.

Χαίροις, ὁ κηπουρὸς ὁ σεμνὸς
τῆς Βασιλίδος, Χρῆστε μάκαρ, τῶν Πόλεων,
ἀγάπην διὰ Κυρίου
εὐπρεπισμὸν ὁ λιπῶν
κῆπων τῶν γηίνων,
γενναιότατε,
καὶ κῆπον οὐράνιον
ὄλοθύμῳ ἐφέσει σου
ἐπιποθήσας
καὶ μαρτύρων ὁμόζηλος
καὶ ὁμότροπος
γεγονῶς ἄρτι. ἔνδοξε·
ὄθεν ὡς ἄλλου πάσχοντος
πληγὰς τὰς τοῦ σώματος
καὶ τοῦ αὐχένος σου τμήσιν
καθυπομείνας στερρότάτα
μετέστης πρὸς κήπους
οὐρανῶν Χριστῷ πρεσβεύων
ὑπὲρ προσφύγων σου.

Στίχος. Πεφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου ἐν αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν.

Χαίροις, ὁ εὐφροσύνης τρυφῶν
 νῦν ἐν τῷ κήπῳ τῆς Ἑδέμ τῆς ἀτέρμονος
 ὡς μάρτυς Χριστοῦ γενναῖος
 καὶ κηπουρῶν νεαυγῶν
 ἄστρον φωτοβόλον,
 Χρῆστε πάντιμε
 δημίῳ γὰρ ἔκλινας
 κακοπίστῳ τὴν κάραν σου
 καὶ ὡσπερ θῦμα
 λογικὸν καὶ πανίερον,
 μάκαρ, σφάγιον
 ἐκτομῆν καθυπέμεινας
 ταύτης διὸ δεδόξασαι,
 Κωνσταντινουπόλεως
 ἀμνέ, παρὰ τοῦ Κυρίου
 τοῦ δόξης κότινον νέμοντος
 τοῖς ὁμολογοῦσι
 τὸ Αὐτοῦ σεπτὸν καὶ μέγα
 καὶ θεῖον ὄνομα.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ΄.

Ἐγκόνων τῆς Ἁγαρ ἄθεον ὄφρῦν
 ἀθλητικῆ σου ἐνστάσει καταβαλῶν
 ἐθριάμβευσας, Χρῆστε νεομάρτυς
 σὺ γὰρ ὡς ἄρνιον ἄκακον καὶ θυσία ἄμωμος
 ὑπὲρ Χριστοῦ ἐσφαγιάσθης,
 Οὐ Θεότητα περιτράνωσ ὠμολόγησας
 Αὐτῷ οὖν συναγαλλόμενος
 μὴ παύση αἰτούμενος ἡμῖν διδόναι
 παθῶν ἀπαλλαγὴν καὶ πταισμάτων συγχώρησιν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Δέσποινα, πρόσδεξαι.....

Τὸ Τρισάγιον καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τοῦ Χριστοῦ δι' ἀγάπην ἀμνὸν ὡς ἄμωμον
 σφαγιασθέντα ἐν χρόνοις
 ἐσχάτοις, δεῦτε, πιστῶς
 Χρῆστον, πάντες, κηπουρὸν, ἀνευφημήσωμεν.
 ὡσπερ νεύδρεπτον ἠδὺ
 ῥόδον μεταφυτευθὲν
 εἰς κήπους Ἑδέμ ἀφθίτους,
 ὧν καὶ ἡμᾶς ἀπολαῦσαι
 θεομῶς προσβεῦει τῷ Παντάνακτι.

Θεοτοκίον

Χαῖρε, πύλη Κυρίου ἢ ἀδιόδευτος.....

Ἀπόλυσις

ΕΝ ΤΩ ΟΡΘΡῶ

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον τὸ Ἀπολυτίκιον, ὡς ἐν τῷ Μεγάλῳ Ἑσπερινῷ, μετὰ δὲ τὴν α΄ Στιχολογίαν Κάθισμα.

Ἦχος α΄. Τὸν τάφον Σου, Σωτήρ.

Ἀθλήσας καρτερῶς
ἐν Κωνσταντινουπόλει
διὰ τὴν τοῦ Χριστοῦ
παναμώμητον πίστιν
τῷ κόσμῳ ἐξέλαμψας
ὡσπερ ἄστρον νεόφωτον
καὶ διέλυσας
σῆς ἀριστείας βολίσι
τὴν σκοτόμειναν
ἐχθρῶν δουλείας ζοφώδους,
στερῶρε Χρηστε. ἄριστε.

Δόξα. Το αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ναμάτων δαψιλῆς
θεοβρύτων ὑπάρχεις
πηγὴ σῶν οἰκετῶν
τὰς ἀυχμώσας καρδίας
δροσιζουσα πάντοτε.
Θεοτόκε πανύμνητε
ὄθεν κράζω σοι
σβέσον τὸ πῦρ μου κακίας
κατακαῖόν με
καὶ ἀπαθείας πιεῖν μοι
δὸς ὕδωρ ζωῆρόυτον.

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν Κάθισμα.

Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Γενναία ἐνστάσει σου
ὡς ἄριστεὺς τοῦ Χριστοῦ
ἐνίκησας. ἅγιε.
τὰς παρατάξεις ἐχθροῦ
διὸ καὶ δεδόξασαι

ὄθεν γεραιρόντες σε,
Χρηστε, πίστεως μάρτυς
νέε, σὰς ἰκεσίας
ἐκδεχόμεθα, πάντες,
πρὸς Κύριον ἡμῶν καὶ Θεόν,
τὸν πολυεύσπλαγγνον.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν λύπην διέλυσας
τῆς δυσθυμίας ἡμῶν
τεκοῦσα τὸν Κύριον,
τὴν αἰωνίαν χαρὰν,
ἀγνή ἀειπάρθενε·
ὄθεν σε δυσωποῦμεν,
μετανοίας τῷ φέγγει
αὔγασον διανοίας
ἀναξίων σου δούλων
τὰς νῦν ἐξοφωμένας παθῶν
σκότει, Μητρόθεε.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον Κάθισμα.

Ἦχος γ'. Τὴν ὡραιότητα.

Ἐχθροῦ τὴν ἔπαρσιν καθεῖλες πόνοις σου
στερόῳς ἀθλήσεως καὶ ἀποτιμήσεως
σῆς πανιέρου κεφαλῆς ἐν ἔτεσι τοῖς ἐσχάτοις,
Χρηστε, μάρτυς πάντιμε, κηπουρὸ ἅμα τίμιε
Κωνσταντινουπόλεως καὶ ὀπλίτα ἀήττητε
Χριστοῦ τῆς Ἐκκλησίας διό σοι, χαῖρε, πιστῶς ἀναβοῶμεν.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν σκοτισθεῖσάν μου ψυχὴν καταύγασον
φωτὶ τῆς χάριτος τοῦ θείου Τόκου σου,
ἀγνή Παρθένε, Μαριάμ, ἐλπίς τῶν ἀπηλπισμένων,
καὶ ἀχλὺν ἀπέλασον τῶν ἀπείρων πταισμάτων μου,
ὅπως εὖρω ἔλεος ἐν τῇ ὥρᾳ τῆς Κοίσεως
καὶ πόθῳ ἀσιγήτως βοῶ σοι· Χαῖρε, ἡ Κεχαριτωμένη.

Τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον.

Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει καὶ ὡσεὶ κέδρος ἢ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.

Στίχος. Πεφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου ἐν αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν.

Εὐαγγέλιον Μαρτυρικόν.

Ὁ Ν' Ψαλμός.

Δόξα. Ταῖς τοῦ ἀθλοφόρου πρεσβείαις. Ἐλεῆμον...

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις. Ἐλεῆμον....

Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β΄.

Στίχος. Ἐλεῆμιον, ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν Σοῦ ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Θεολήπτω καρδία, Χρῆστε πανάριστε,
τοὺς πόνους τῆς ἐπὶ ξύλου προσδέσεώς σου ὑπέμεινας
καὶ τοῦ αὐχένος σου ἀπότμησιν·
ἀκολουθῶν γὰρ Χριστοῦ τοῖς ἴχνεσι
καὶ τῶν πάλαι κλεινῶν μαρτύρων ὁμόζηλος γενόμενος
τυρρανικὴν ἐξεφαύλισας μανίαν·
διὸ νῦν σὺν Ἀγγέλοις καὶ Ἁγίοις τοῖς ἀπ' αἰῶνος αὐλιζόμενος
Χριστῷ ἀσιγήτως πρέσβευε
ὑπὲρ τῶν τιμῶντων τὴν μνήμην σου.

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου....

Εἶτα ὁ Κανὼν τοῦ νεομάρτυρος, οὔ ἢ ἀκροστιχίς·

" Χρῆστον, τὸν νεόαθλον, ὑμῶ, κηπουρόν. Χ. Μ. "

Ῥοδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Χριστοῦ μάρτυς ἐνδοξε,
ἐν δυσχειμέροις τοῖς ἔτεσι
δουλείας πληρώματος
τοῦ χριστωνύμου πικρᾶς,
Χρῆστε ἄλκιμε,
ὑπὸ ἐκγόνων Ἄγαρ
ἀθλήσας, ἀπείληφας
ἄφθαρτον στέφανον.

Ῥανίσιν ἰδρώτων σου
τῆς Βασιλίδος ἐπίανας
τοὺς κήπους, ἀκάματε,
θεοειδὲς κηπουρέ,
καὶ γεώργιον
ψυχῆς σου φέρειν, Χρῆστε,
καρπὸν ἀγαπήσεως
Κτίστου πολύφορον.

Ἦ σή, Χρῆστε, ἄθλησις
χαρᾶς καρδίας ἐνέπλησε
πιστῶν ὁμηγύρεως
καὶ πτοηθέν. φεῦ. αὐτῆς
ἀνεπτέρωσε
τὸ φρούαγμα πρὸς θείους
ἀγῶνας καὶ σκάμματα
πρὸς ἀνδροικώτατα.

Θεοτοκίον

Στολήν τοῦ οἰκέτου σου
 ψυχῆς ταχὺ ἀποκάθαρον
 ὑσώπῳ ἐντεύξων
 σῶν μητρικῶν πρὸς Θεόν,
 Ὅν ἐκύησας
 ἀφράστως, Θεοτόκε,
 καὶ πύλας μοι ἄνοιξον
 αἰωνιότητος.

Ῥδὴ γ'. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Τῶν πάλαι μαρτύρων τοὺς ἀγῶνας
 μιμούμενος, Χρῆστε, ἀκλινῶς
 καλῶς ὑπῆλθες στάδιον
 πανευσθενοῦς ἀθλήσεως
 καὶ σαῖς ῥοαῖς ἀπέπνιξας
 αἱμάτων τὸν πολεμήτορα.

Ὁ νέος ὑμνεῖσθω καλλιμάρτυς
 τοῖς ἄσμασι, Χρῆστος ὁ κλεινός,
 τῆς Κωνσταντινουπόλεως
 ὁ κηπουρὸς ὁ ἔνδοξος,
 ὁ κότινον δεξιόμενος
 λαμπρᾶς ἀθλήσεως πάγχρυσον.

Νεόαθλε μάρτυς τοῦ Ὑψίστου,
 ἐκήρυξας στόματι παιδρῶ
 πρὸ τῶν ἀνόμων βήματος
 Χριστοῦ τὸ θεῖον ὄνομα
 ἐν τοῖς ἐσχάτοις ἔτεσι,
 στερόρόφρον Χρῆστε, μακάριε.

Θεοτοκίον

Τὸν Λόγον Θεοῦ ἡ ἀπορόρήτως
 τεκοῦσα, ἐπήγασας ἡμῖν
 ζωὴν τὴν αἰωνίζουσαν,
 Θεοκυῆτόν Δέσποινα,
 ὡς κρήνη ἀκεσῶδυνος
 καὶ βρούσις ὄντως ζωήροτος.

Κάθισμα. Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Γόνων ἠμβλυνας τῆς Ἄγαθ κέντρα,
 Χρῆστε πάντιμε, τῆς εὐσεβείας
 Ουρεῶ περιφραχθεὶς καὶ τὸ ὄνομα
 ὁμολογήσας Χριστοῦ τὸ πανάγιον

ἀθλητικῶς τῆς ἀπάτης τὸ φρύαγμα
κατεπάτησας διό σου τὴν μνήμην σέβοντες
ὑμνοῦμέν σε ὡς θεῖον νεομάρτυρα.

Δόξα. Το αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἀπειρόγαμε Παρθενομήτορ,
καταφύγιον καὶ προστασία
ἀσφαλῆς χριστεπωνύμου πληρώματος,
παῦσον ἐχθροῦ καθ' ἡμῶν τὴν ἐπήρειαν
ἐπιστασία ἐνθέρμῳ σου, Δέσποινα,
καὶ εἰρήνευσον τὸν βίον ἡμῶν τοῖς πάθεσιν,
ἀγνή, τοῖς ψυχοκτόνοις ταραπτόμενον.

Ὡδὴ δ'. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Ὀλικῶς τὴν σὴν καρδίαν
ἀνατείνων πρὸς Κύριον
ὑπερόπτης ὄφθῃς
βίου τοῦ προσκαίρου καὶ ῥέοντος,
ὄν κατεφρόνησας, Χρῆστε, ἐπειγόμενος
πρὸς τὴν ἀφθιτον
ζωὴν ἐν θεοῖς σκηνώμασι.

Νεομάρτυς, ἀλγηδόνας
ἐπὶ ξύλου προσδέσεως,
ῥαβδισμούς, καθειρίζεις,
ἀπειλὰς ἀνόμων καὶ μάλιστα
καθυπομείνας ὑπέκλινας τὴν κάραν σου,
Χρῆστε εὐψυχε,
ἀκμῆ μαχαίρας δημίου σου.

Νικητὴς ἐδείχθῃς, Χρῆστε,
νέε μάρτυς τῆς πίστεως,
κατ' ἐχθρῶν ἀνόμων
ἐναθλήσας ἄρτι στερόρότατα
καὶ σὴ ἐνστάσει ἐχθροῦς τῆς Ἄγαρ ἥσχυνας
καὶ κατέκλυσας
αὐτῶν ἀπάτην σοῖς αἷμασιν.

Θεοτοκίον

Ἐλεοῦσα Θεοτόκε,
τῶν πιστῶν καταφύγιον,
ἐργασαί με, Μήτηρ,
οἶκον διὰ βίου σεμνότητος
χαρίτων θεῶν τὸν δοῦλόν σου. κραυγάζω σοι,
ἦ τὸν Κύριον
τὸν ἐλεήμονα τέξασα.

ᾠδὴ ε΄. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Οὐδόλως κατέπτηξας
υἱῶν τῆς Ἄγαρ ἔφοδον,
μάρτυς εὐσταλὲς Κυρίου, Χρῆστε,
Αὐτοῦ τὴν κλῆσιν
ὁμολογῶν εὐθαρσῶς
καὶ ὡσπερ ἀμνὸς σφαγιασθεὶς
ὑπαντῆσαι ἔδραμες
τῷ σεπτῷ Ἀρχιποίμενι.

Ἄνδρείως ὑπήνεγκας
σῆς κεφαλῆς ἀπότμησιν
ἐν τῇ Κωνσταντινουπόλει, Χρῆστε,
ὀφθεῖς τοῖς πόνοις
τῶν παλαιῶν ἀθλητῶν
ἐφάμιλλος, μάρτυς, καὶ αὐτῶν
δόξη ἰσοστάσιος
ἐν τοῖς ἄνω σκηνώμασι.

Θερμὸν σε κεκτήμεθα
μεσίτην πρὸς τὸν Κύριον,
Χρῆστε, νεομάρτυς, καὶ προστάτην
ἐν τοῖς τοῦ βίου
κινδύνοις καὶ συμφοραῖς
οἱ σπεύδοντες σοῦ τῇ ἀρωγῇ
καὶ τὴν σὴν ἐνάθλησιν
τὴν στερόραν ἐορτάζοντες.

Θεοτοκίον

Λαμπρὸν ἀνακτόριον
καὶ φωτοφόρον σκῆνωμα,
Κεχαριτωμένη Θεοτόκε,
τοῦ προελθόντος
ἐκ σῆς πανάγνου γαστροῦς,
Αὐτὸν ἐκδυσώπει ἐκτενῶς
δειξαι θείας χάριτος
καὶ ἡμᾶς ἐντευκτήρια.

ᾠδὴ στ΄. Τῆν θεῖαν ταύτην.

Ὅμολογίας κειμήλιον
Χριστοῦ τοῦ παναγίου ὀνόματος,
ἀμνὸς ὡς ἄφωνος
τὴν κεφαλὴν σου ὑπέκλινας
δημίου ξίφει, Χρῆστε,
μαρτύρων καύχημα.

Νεολαμπές ἄστρον πίστεως,
ἐχθρῶν τὴν σκοτομίνην ἐσκέδασας.
πυρφόροις λόγοις σου
καὶ κατεφώτισας ἅπαντας
ἐνστάσεώς σου, Χρῆστε,
τοῖς ἀμαρύγμασιν.

Ὑμνοῦμεν, Χρῆστε, ἀείποτε
τὴν πάντιμόν σου μνήμην κραυγάζοντες
ἐπιδαψίλευε
ἡμῖν Κυρίου τὸ ἔλεος
καὶ εὐλογίαν πᾶσι
θερμαῖς πρεσβείαις σου.

Θεοτοκίον

Μαρία, Νύμφη ἀνύμφευτε
Θεοῦ τοῦ προανάρχου
καὶ ἄσπιλε
Μήτηρ καὶ πάναγνε,
τοῦ συνανάρχου, ὑμνοῦμέν σε,
Υἱοῦ Αὐτοῦ, οἱ δῆμοι
πιστῶν, ἀείποτε.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ'. Τῆ Ὑπερμάχῳ.

Τὸν κηπουρὸν τὸν εὐσταλῆ ἀνευφημήσωμεν
ἀποτιμηθέντα τὸν ἀυχένα ὡσπερ σφάγιον
λογικὸν ἐν Βασιλίδι τῆ Πόλει ἄρτι
καὶ τοὺς κήπους οὐρανῶν καθωραΐσαντα
ὡς μυρίπνοον ἀθλήσεως λευκάνθεμον,
πόθῳ κράζοντες Χαίροις, Χρῆστε πανάλκιμε.

Ὁ Οἶκος

Ἄριστε νεομάρτυς,
ὡμολόγησας χαίρων
τὸ ὄνομα τοῦ Κτίσαντος, Χρῆστε,
πρὸ τοῦ βήματος Ἄγαρ υἱῶν
καὶ στεφάνους νίκης ἐκ χειρὸς εἴληφας
τοῦ γέρα πᾶσι νέμοντος
ἀξίως ὅθεν σοι βοῶμεν

Χαῖρε, ὁ γόνος τῆς Ἰλλυρίας
χαῖρε, τὸ εὐχος τῆς Ἐκκλησίας.

Χαῖρε, νεομάρτυς τῆς πίστεως ἔνδοξε·
χαῖρε, καλλιμάρτυς Χριστοῦ γενναιότατε.

Χαῖρε, Κωνσταντινουπόλεως ἐθελόθυτε ἀμνέ·
χαῖρε, πάμφωτε ἀθλήσεως θεαρέστου φρυκτωρέ.

Χαῖρε, ὅτι τῆς πλάνης τὰς ἐνέδρας καθεῖλες
χαῖρε, ὅτι τῆς βλάβης τὰς ὀρέξεις ἀνείλες.

Χαῖρε, ἀστήρ ὁ νέος τῆς πίστεως
χαῖρε, πρηστήρ ματαίας φρονήσεως.

Χαῖρε, ἀγρῶν κηπουρὸς τῶν γηίνων·
χαῖρε, φυτῶν φυτουργεῖ ἀθανάτων·

Χαίροις, Χρῆστε πανάλκιμε.

**Καὶ ἀναγιγνώσκεται τὸ Μηηνολόγιον τῆς ἡμέρας, ἧτοι τῆς ΙΒ΄ Φεβρουαρίου.
Εἶτα λέγομεν.**

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ ἁγίου ἐνδόξου νεομάρτυρος Χρηστοῦ τοῦ Κηπουροῦ,
τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀρτίως τὴν κεφαλὴν ἀποτιμηθέντος.

Στίχοι

Καταλιπὼν Χρῆστος κήπους τοὺς κάτω
κήπων ἠξιώθη τρυφήσαι τῶν ἄνω.

Συναξάριον.

Ὁ ἐνδόξος τῆς πίστεως νεομάρτυς Χρῆστος ἔλκων τὴν καταγωγὴν ἐξ Ἰλλυρίας ἤσκει τὸ ἔργον τοῦ κηπουροῦ καὶ πωλητοῦ κηπευτικῶν προϊόντων ἐν Κωνσταντινουπόλει, τῇ Βασιλίδι τῶν Πόλεων. Ἡμέραν τινα κατηγγέθη τοῖς δυνάσταις τῶν χριστωνύμων, ἐκγόνοις τῆς Ἄγαρ, ὡς ὑβριστὴς τῆς αὐτῶν θρησκείας. Σύλληφθεις ὄθεν καὶ εἰς εἰρκτὴν ῥιφείς ἠναγκάζετο ἐξομῶσαι. Οὗτος, ὅμως, στεῖρῶς μένων τῇ πατρῴᾳ πίστει καὶ Χριστοῦ τὸ ὑπὲρ πᾶν ὄνομα εὐθαρσῶς πρὸ τῶν δυσσεβῶν ὁμολογήσας ποικιλοτρόπως ἐβασανίσθη καὶ τέλος τὴν κεφαλὴν ἀπειμήθη τῇ 12ῃ Φεβρουαρίου τοῦ 1748.

Ταῖς αὐτοῦ ἁγίαις πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ΄. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Νέον πίστεως
ὠράσιμα, λαμπρότητος
τῆς θείας μέτοχος
ἐδείχθης, Χρῆστε σοφέ,
ὡς μάρτυς περιδοξος
καὶ ὑπερθαύμαστος
σύ γὰρ ὄνομα

διαπρυσίως, ἅγιε,
ὠμολόγησας Κυρίου.

Ὡς νεόφωτον
ἀστέρα σε γεραίρομεν
τὸν ἀνατείλαντα
ἐκ τοῦ δεινοῦ σκοτασμοῦ
τῆς Ἄγαρ δουλώσεως
καὶ γενναιότητος
ἐκπυρσεύμασι
τὰ σύμπαντα φαιδρύναντα,
Χρῆστε, νέε καλλιμάρτυς.

Καταλέλοιπας
τῆς Κωνσταντινουπόλεως
τοὺς κήπους, ἔνδοξε,
καταυγασθεὶς τῷ φωτὶ
τῷ θείῳ καὶ ἔδραμες
δι' ἐναθλήσεως,
Χρῆστε ὄλβιε,
πρὸς κήπους θείας χάριτος
καὶ ζωῆς τῆς αἰωνίου.

Θεοτοκίον

Ἡ ἀμόλυντος
Θεογεννήτορ Ἄνασσα,
εὐθείαν δίδου μοι
γνώμην ποθεῖν ἀκλινῶς
ἐν πόλῳ τὰ ἄρρευστα
καὶ διαμένοντα
καὶ καρδίαν μου
ἀμόλυντον φαυλότητος
διατήρει τοῦ Βελίαρ.

Ὡδὴ η΄. Παῖδας εὐαγεῖς.

Πλάνης τὴν ἀπάτην τῇ δρεπάνῃ
ἀπέτεμες, Χρῆστε μάρτυς, σῆς ἐνστάσεως
καὶ στερόφῳ φρονήματι
ἐκμηθεὶς αὐχένα σου
πρὸς θεϊκὰ σκηνώματα
ταχέως ἔδραμες
λαμπόμενος ὡς μάρτυς γενναῖος
αἴγλη καὶ εὐκλεία
ἀθλητικῆ, τρισμάκαρ.

Ὅρθηξ ὡς νεόδρεπτος ἀνδρείας
καὶ πίστεως εἰς Χριστὸν τὸν Παντοκράτορα.

Χρηστε γενναιότατε,
κηπουρὸ θεσπέσιε
τῆς Κωνσταντινουπόλεως,
Θεοῦ τῆ χάριτι
καλῶς μετεφυτεύθης εἰς κήπους
οὐρανοῦ πρεσβεύων
ὑπὲρ τῶν σὲ τιμώντων.

Ἐψωσον τὸν νοῦν τῶν σὲ ὑμνούντων
πρὸς κρείττονα πόθον, Χρηστε πανσεβάσμιε,
ἐκ τῆς ματαιότητος,
ἐμπαθείας χειρῶνος
καὶ χαμερποῦς βιώσεως,
ὁ δι' ἀγάπησιν
Κυρίου ἑαυτὸν ταπεινώσας
ἄχρι μαρτυρίου
καὶ τμήσεως αὐχένος.

Θεοτοκίον

Ῥῦσαι πειρασμῶν τοὺς σοὺς οἰκέτας
καὶ πάσης ἐπιβουλῆς τοῦ πολεμήτορος
τοὺς ἀεὶ προστρέχοντας
σκέπη τῆ ἀγία σου,
εὐλογημένη Δέσποινα,
Θεογεννήτρια,
πιστῶν παραμυθία γλυκεῖα
καὶ ταχεῖα ῥῦστις
ἐκ βλάβης καὶ ἀνάγκης.

Ῥδὴ θ'. Ἄπας γηγενής.

Ὁ νεοφανῆς
ὀπλίτης τῆς πίστεως
καὶ μάρτυς ἄριστος,
Χρηστος ὁ ἀοίδιμος,
ὁ τὰς παγίδας
συντρίψας τάχιστα
τυράννου θεία χάριτι,
ἀπελευθέρωσον
νοῦν μου, κράζω.
τῶν παγίδων ὄφρα
τοῦ δολίου δεινῶς πολεμοῦντός με.

Νέε ἀθλητὰ
Χριστοῦ θείας πίστεως,
εἰρκτὴν καὶ μάστιγας
καὶ αὐχένος ἔκτμησιν
καθυπομείνας

διὰ τὸν Κύριον,
τῆς αἰωνίου δόξης σου
συγκληρονόμον με
καθ' ἑκάστην
σὲ τὸν μεγαλύνοντα,
Χρηστε, μάρτυς γενναῖε, ἀνάδειξον.

Χαίρων πρὸς ζωὴν
ἀθάνατον ἔδραμες
καὶ λῆξιν ἄφθιτον,
Χρηστε τρισιακάριστε,
ὁ ἐν μεθέξει
σαφῶς θεούμενος
καὶ Κτίστην ἰλεούμενος
ἡμῖν καὶ Κύριον
καὶ Δεσπότην
Ἰησοῦν, Ὡ πρόσβευε
ὑπὲρ πάντων τῶν ὕμνοις τιμώντων σε.

Θεοτοκίον

Μόνον τὸν Χριστὸν
ὡς βρέφος, πανύμνητε,
Ἵονπερ ἐβάστασας
καὶ μαζῶν σου γάλακτι
Ἵον ἐγαλούχησας, θεονύμφευτε,
ὑπὲρ τῶν προστρεχόντων σοι
δυσώπει πάντοτε,
ἵνα θρέψη
σὲ τοὺς μεγαλύνοντας
ἄορω, μήτεο, ζωῆς τῆς ἀτέρμονος.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ἵπερ Χριστοῦ προέκρινας
τιμηθῆναι τὸν ἀυχένα σου
ἐν Βασιλίδι τῇ Πόλει
ἀορτίως, Χρηστε παμμάκαρ,
τοῦ σὲ καταξιώσαντος
τροφῆσαι κήπων χάριτος
τῆς ἐν Ἐδέμ τεορπνότητος
ὡς κηπουρῶν νεοάθλων
πολυτιμώτατον ὄλβον.

Θεοτοκίον

Ἰσχὴν ὑπόθεν δίδου μοι,
Παρθένε εὐσυμπάθητε.
πατῆσαι δύναμιν πᾶσαν

τοῦ πτερνιστοῦ τοῦ ἀρχαίου
καὶ ἐν ἰσχυί, ἄχραντε,
ὀδεῦσαι θεῖα δίοδον
τῶν ἐντολῶν τοῦ Τόκου σου
καλῶς τὴν καθοδηγοῦσαν
πρὸς τὴν ζωὴν τὴν ἀγήρω.

Εἰς τοὺς Αἴνους ἰστώμεν στίχους δ' καὶ ψάλλομεν τὰ ἐξῆς Προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ'. Ὦ, τοῦ παραδόξου θαύματος!

Χρῆστε, νεομάρτυς ἔνδοξε,
γηίνους κήπους λιπῶν
ἀπολαῦσαι ἀνέδραμες
κήπους ἀφθαρτότητος
δι' ἀρίστης ἀθλήσεως
κλίνας γὰρ κάραν
τὴν σὴν πανίερρον
δημίου ξίφει
στολὴν ἐλάμπρυνας
ῥείθροις αἱμάτων σου
σῆς ψυχῆς καὶ ἔδραμες τῷ Λυτρωτῇ
ὑπαντῆσαι, ἄριστε,
ἐν θείοις δώμασι.

Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, νεόαθλε,
ὁμολογίας λαμπρᾶς
τοῦ πανσέπτου ὀνόματος
τοῦ Υἱοῦ τοῦ Κτίσαντος,
Θεανθρώπου, κειμήλιον,
ἐν Βασιλίδι
πασῶν τῶν Πόλεων
ἐφέσει ὄλη
ἀγνῆς καρδίας σου
ἔστησας τρόπαιον
νίκης θείας πίστεως τοῦ Λυτρωτοῦ
καὶ ἐχθροῦ ἐπάτησας,
Χρῆστε, τὸ φρύαγμα.

Νέε ἀθλητὰ τῆς πίστεως,
νομίμως ὑπὲρ Χριστοῦ
ἐναθλήσας κατήσχυνας
δυσσεβούντων τάγματα
καὶ καρδίας ἐφαιδρυνας
τοῦ χριστωνύμιου
λαοῦ ἐν ἔτεσι
δουλείας Ἄγαρ
υἱῶν. πανεύφημε.
Χρῆστε μακάριε

ὄθεν πάντες μνήμην σου τὴν ἱερὰν
γεγηθότες μέλλομεν
εὐήχοις ἄσσιασι.

Μνήμην τὴν σεπτὴν σου ἄγοντες,
φιλομαρτύρων χοροί,
Χρῆστε, πίστεως σέμνωμα,
δόξαν ἀναπέμπομεν
τῷ λαμπρῶς σε ἰσχύσαντι
υἱοὺς τῆς Ἄγαρ
τροπῶσαι σθένει σου
ἀπεριτρέπτω
καὶ μαρτυρίῳ σου
θείῳ, τρισόλβιε,
ἐκτενῶς Ὡ πρέσβετε ὑπὲρ ἡμῶν,
νεομάρτυς πάντιμε.
τῶν εὐφημούντων σε.

Δόξα. Ἦχος πλ. α΄.

Τοῦ Σταυροῦ τὴν πανοπλίαν ἐνδυσάμενος
ἀθλητικῶς ἠγώνισαι ἐν ἐσχάτοις χρόνοις
καὶ Χριστὸν εὐθαρσῶς ὁμολόγησας
Χρῆστε, μάρτυς στερόδ' ὄψυχε·
τὸν γὰρ προκειμένον ἀγῶνα ἐν αἵματι ἐτέλεσας οἰκείῳ σου
καὶ χριστομάχων τὸ φρυγάγμα καθεῖλες
ἀθλητικῆ σου ἐνστάσει καὶ μαρτυρίῳ·
ὄθεν ἡ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία εὐφροσύνως γεραίρουσά σε
τὰς ὀλοθέριμους εὐχὰς σου ἀπεκδέχεται
πρὸς τὸν ἐνισχύσαντά σε φιλόανθρωπον Κύριον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε Παρθένε,...

Δοξολογία Μεγάλη καὶ Ἀπόλυσις.

.....

ΕΝ Τῇ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Τὰ Τυπικά, οἱ Μακαρισμοὶ καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ Ἁγίου ἡ γ' καὶ ἡ στ' ὥδη.

Ἀπόστολον ζῆτει τοῦ Ἁγίου Μάμαντος, τῆ β' Σεπτεμβρίου.
(Ῥωμ. η' 28 - 39). Ἀδελφοί, οἶδαμεν ὅτι τοῖς ἀγαπῶσι τὸν Θεὸν....

Εὐαγγέλιον τὸ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου. (Ἰω. ιε' 17 ιστ' 2).
Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς· Ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν....

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Μεγαλυνάριον

Χαίροις, νεομάρτυς περιφανές,
Χρῆστε, ὠραιότης
καὶ ἀγλαΐσμα κηπουρῶν,
χαίροις, ὁ ποτίσας
ἐν Κωνσταντινουπόλει
αἱμάτων σου τοῖς ῥεΐθροις
δένδρον τῆς πίστεως.

Δίστιχον

Σκέπε, Χρῆστε μάρτυς, βοᾷ Χαραλάμπης
Γαβιῆλ ἀκόλουθον, φερώνυμόν σου.

Κήπων κληρονόμον, κηπουρέ, τῶν ἄνω
δείξον Χαραλάμπη σὸν ὑμνητήν, Χρῆστε.

Τ Ε Λ Ο Σ

Κ Α Ι Δ Ο Ξ Α

Τ Ω Μ Ο Ν Ω Α Δ Η Θ Ι Ν Ω

Θ Ε Ω Η Μ Ω Ν